

HØRINGSNOTAT

8. januar 2014
J.nr.2532/1650-0001

Høringsnotat om lovforslag til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og lov om kommunal fjernkøling (Implementering af EU's energieffektivitetsdirektiv m.v.)

Energistyrelsen har den 18. november 2013 sendt et udkast til ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om elforsyning og lov om kommunal fjernkøling i høring med frist for afgivelse af bemærkninger den 9. december 2013, kl. 12.

Energistyrelsen har i alt modtaget 26 høringsvar.

Dansk Center for Lys, BAT-kartellet, KTO, 3F, Datatilsynet, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv har ikke haft bemærkninger.

Der er indkommet høringsvar fra HOFOR, KL, DANAK, Dansk Gartneri, Dansk Energi og Branchefællesskab for Intelligent Energi, Dansk Affaldsforening, FRI, VedvarendeEnergi, DI, DBDH, Københavns Kommune – Teknik og Miljøforvaltningen, Sekretariatet for Energitilsynet, CO-industri, FSE, HMN Naturgas I/S, Dansk Fjernvarme, Dansk Gasteknisk Center A/S og Landbrug & Fødevarer og Danske Advokater.

Svarene har især berørt følgende punkter:

- graden af implementering, herunder afgrænsningen af virksomhederne og differentierede energisyn, som reflekterer typen af virksomhed,
- omkostningerne relateret til energisyn samt evt. salg af besparelsen til energiselskaberne og relationen til andre ordninger,
- kompetencen hos konsulenterne samt akkreditering
- cost-benefit-analysen og
- kombineret produktion af varme og køling.

I det følgende gennemgås de væsentligste høringsvar til ovennævnte punkter. Kommentarer hertil er anført i kursiv.

Udover de kommentarer, som er sammenfattet i dette høringsnotat, indeholder høringsvarene en række mere tekniske og redaktionelle kommentarer til lovforslaget. Disse kommentarer vil blive indarbejdet i fornødent omfang. Endelig er der foretaget en række mindre ændringer, herunder redaktionelle og lovtekniske ændringer i lovforslaget.

Det skal bemærkes, at høringssvarene kun er gengivet i hovedtræk. Ønskes detaljerede oplysninger om svarenes indhold, henvises der til de vedlagte høringssvar.

1. Energisyn og energiledelsessystemer

1.1. Implementering

CO-industri og Landbrug & Fødevarer finder det afgørende, at Danmark ikke implementerer energieffektivitetsdirektivet mere omfattende end de øvrige EU-lande.

VedvarendeEnergi foreslår, at kravet om obligatoriske energisyn for større virksomheder suppleres med krav om, at virksomheder fremlægger planer for omstilling til vedvarende energi indtil 2030, herunder brug af el produceret med vedvarende energi.

Energistyrelsens bemærkninger

Energieffektivitetsdirektivet indeholder minimumskrav og er derfor ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger. Lovforslaget indeholder ikke nogen bestemmelse, der overimplementerer energieffektivitetsdirektivet m.h.t. obligatorisk energisyn m.v. for store virksomheder. Til VedvarendeEnergi's forslag om supplerende planer fra store virksomheder for omstilling til vedvarende energi bemærkes, at der i den energipolitiske aftale fra marts 2012 er aftalt en tilskudspulje på 3,75 mia. kr. i perioden 2013-2020 til virksomheders omstilling af deres procesenergi til vedvarende energi. Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændring af udkastet.

1.2. Afgrænsning af virksomheder.

Dansk Energi finder det glædeligt, at klima, energi- og bygningsministeren kan præcisere, hvornår en virksomhed er omfattet af definitionen af en stor virksomhed. Dansk Energi opfordrer ministeren til i samråd med de respektive brancher at klargøre og udarbejde retningslinjer, der inddrager opførelsestidspunkt og energiforbrug, således at virksomheder med et meget lille/lavt energiforbrug, der opfylder kravene om antal ansatte og omsætning, undgår at blive omfattet af kravet om obligatorisk energisyn.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) mener, at virksomheder med fx. få ansatte, men med et stort energiforbrug, også skal have foretaget et energisyn hvert 4. år.

FRI undrer sig over, at offentlige virksomheder ikke er med.

Energistyrelsens bemærkninger

Som nævnt indeholder lovforslaget ikke nogen bestemmelse, der overimplementerer energieffektivitetsdirektivet m.h.t. obligatoriske energisyn m.v. for store virksomheder. Der er ingen intentioner om at udvide lovforslaget til at omfatte andre end de store virksomheder, der ifølge direktivet er forpligtet til at gennemgå et energisyn hvert 4. år. Direktivet og også lovforslaget indeholder krav om, at store virksomheder, der opfylder kriterierne til ansatte og omsætning eller balance, skal foretage et obligatorisk energisyn uanset virksomhedens energiforbrug. Det fremgår af direktivet og af høringssvaret, at offentlige virksomheder og institutioner er med, hvis de udfører en økonomisk aktivitet på et marked. Høringssvarene har derfor ikke givet anledning til ændring af udkastet.

1.3. Energisyn

En række organisationer – Dansk Industri, Dansk Energi, CO-industri, FRI og Foreningen af Slutbrugere af Energi (FSE) og Landbrug & Fødevarer - bemærker, at kravene til obligatorisk energisyn bør være afhængig af, hvilken virksomhedstype, der er tale om, således at der stilles andre krav til f.eks. kontorvirksomhed end til virksomheder med tunge processer.

Bl.a. FRI mener, at den nye ordning med obligatoriske energisyn i mange tilfælde vil overlape med den eksisterende EMO-ordning for energimærkning af bygninger specielt hvad angår større bygninger. Som ordningen lægger op til, vil der være dobbelt kontrol af en række virksomheder.

Dansk Affaldsforening anbefaler, at det præciseres, at kvoteomfattede virksomheder helt eller delvist undtages for elementer af energisyn, eftersom kravene til deltagelse efter ETS (CO2-kvoteordningen) omfatter mange af de samme forhold, som er nævnt i lovforslagets § 16, stk. 2 og 3.

Energistyrelsens bemærkninger

Ifølge lovforslagets § 16, nr. 2, kan ministeren fastsætte nærmere regler for krav til bl.a. energisyn. Det fremgår af lovbemærkningerne, at kravene til energisynet skal tilpasses efter, om der er tale om et energisyn i kontorbygninger eller i en industrivirksomhed. Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at de elementer af energisyn, der er dækket af anden lovgivning, som varetager energibesparelshensyn, i særlige tilfælde ikke skal medtages i de energisyn, der er omfattet af forslaget § 15. I lov om fremme af energibesparelser i bygninger er der krav om, at bygninger med et samlet etageareal på 1.000 m² eller derover, som ejes af andre end offentlige institutioner m.v., skal have et gyldigt energimærke. Kommissionen angiver i sin vejledning, at det er muligt i særlige tilfælde, at en gyldig energimærkning af bygninger kan lægges til grund i forbindelse med et energisyn, for så vidt angår de elementer, der er omfattet af energimærket. Forslaget lægger op til at bemyndige ministeren til at kunne fastlægge de nærmere regler herom, herunder regler om, i hvilket omfang energimærkning af bygninger vil kunne erstatte et obligatorisk energisyn i en kontorvirksomhed.

Mange kvoteomfattede virksomheder har indført og benytter et certificeret energi- eller miljøledelsessystem, og er derfor fritaget for kravet om at skulle have foretaget et energisyn, forudsat at ledelsessystemet lever op til minimumskriterierne til energisyn i direktivets bilag 6. Det følger af direktivet og Kommissionens vejledning til direktivets artikel 8, at kvotevirksomheder, der ikke har et sådant ledelsessystem, skal have foretaget et energisyn, der opfylder direktivets og lovforslagets krav.

Høringssvarene har givet anledning til, at lovbemærkningerne bliver uddybet og præciseret, således at det mere klart fremgår, at kravene til det obligatoriske energisyn afhænger af virksomhedstypen, herunder om der er tale om en kontorvirksomhed eller en virksomhed med energiintensive processer.

1.4. Omkostningseffektive energisyn og salg af energibesparelser

En række organisationer – DI, Dansk Energi, CO-industri, FSE, Landbrug & Fødevarer - har bemærket, at de obligatoriske energisyn bør være omkostningseffektive og fleksible, således at omkostninger til energisynet så vidt muligt dækkes af forventede energibesparelser.

En række organisationer – HOFOR, Dansk Energi, HMN Naturgas I/S - har endvidere bemærket, at det er vigtigt, at energisynet bør indeholde et indledende skøn over besparelspotentialet, og at der er fokus på realisering af energibesparelser.

Energistyrelsens bemærkninger

Som nævnt i lovforslagets almindelige bemærkninger blev det i forbindelse med forhandlingerne om energieffektivitetsdirektivet vurderet, at Kommissionens forslag om obligatoriske energisyn for store virksomheder isoleret set vil medføre øgede omkostninger for erhvervslivet. Hvis energisynene giver anledning til energibesparelser i det omfang, der fremgår af Kommissionens konsekvensanalyse, vil disse besparelser kunne dække omkostningerne til energisynet.

Ved fastlæggelse af kravene til energisynet vil der blive lagt vægt på, at energisynet er omkostningseffektivt, herunder at energisynet identificerer omkostningseffektive energisparemuligheder. Energisynet vil således skabe et grundlag for, at virksomhederne får et overblik over de mest rentable energibesparelser.

Det fremgår endvidere af lovbemærkningerne, at der overvejes flere muligheder for at fremme, at energisynet kan skabe bedre grundlag for energiselskabernes energispareindsats. En mulighed kunne være at gøre energisynsrapporter offentligt tilgængelige, hvis virksomheden giver sin accept hertil. Dette vil i væsentlig grad lette transaktionsomkostningerne i forbindelse med energiselskabernes spareindsats. De energibesparelser, som virksomhederne har mulighed for at sælge til energiselskaberne, vil også give virksomheden varige og lavere driftsomkostninger.

Aftaleparterne bag energiselskabernes spareindsats vil blive inddraget i de videre drøftelser i udformningen af koblingen mellem de foretagne energisyn og den eksisterende aftale om energiselskabernes spareindsats.

Høringssvarene har ikke givet anledning til ændring af udkastet.

1.5. Kompetencer hos konsulenter og honorar

FRI har bemærket, at energisynet bør foretages af fagfolk med de rette kompetencer inden for de respektive fagområder og nævner specifikt, at der ikke er nogen tvivl om, at energisynsordningen er relevant for procesvirksomheder, men det er svært at se, at de tunge tekniske kompetencer, som ligger i energisynsordningen kan udnyttes fornuftigt, når det drejer sig om eftersyn af f.eks. en lille bankfilial eller lokalkontor. FRI bemærker endvidere, at det er vigtigt, at honoraret følger opgavens kompleksitet, således at der, såfremt der er tale om et kompleks anlæg, gives mulighed for at anvende mere tid til at vurdere anlægget.

HOFOR bemærker, at det vurderes hensigtsmæssigt, at energiselskaberne også kan godkendes til at foretage energisyn.

Energistyrelsens bemærkninger

Forslaget indeholder en bemyndigelse til ministeren til at fastsætte krav til energisynseksperter kvalifikationer. Det fremgår af bemærkningerne, at kravene til ekspertens kvalifikationer vil afhænge af energisynets omfang og kompleksitet. Hvis der er tale om en energiintensiv procesvirksomhed, vil der blive stillet større krav til ekspertens kvalifikationer, end hvis virksomheden f.eks. er en rådgivningsvirksomhed. I dag findes der en ordning for registrerede energisynskonsulenter, der har kvalifikationerne til at foretage energisyn i energiintensive procesvirksomheder. Vedrørende udførelse af det foreslåede obligatoriske energisyn i en energiintensiv virksomhed forventes bemyndigelsen anvendt til at stille krav til eksperten på niveau med de krav, der i dag gælder til de registrerede energisynskonsulenter. Med hensyn til de eksisterende internationale og europæiske standarder, så som ISO 14001 om miljøledelse og ISO 50001 om energiledelse, vurderes det, at infrastrukturen, herunder kvalifikationskrav til eksperterne, er på plads, således at der ikke her er behov for at fastsætte yderligere regler.

P.t. er der ingen overvejelser om at fastsætte regler om honorar. Det følger af direktivet, at energisynet skal foretages på en omkostningseffektiv måde, hvilket bl.a. søges sikret ved, at der er tilstrækkeligt antal kvalificerede eksperter for at sikre konkurrence.

I dag er en række af energiselskabernes medarbejdere godkendt til at foretage energisyn, ligesom en del af selskabernes medarbejdere er registrerede energisynskonsulenter og dermed er vurderet som kvalificerede til at foretage energisyn i energiintensive procesvirksomheder. Det forventes, at en række medarbejdere i energiselskaberne også fremover vil have kvalifikationerne til at foretage de obligatoriske energisyn, men der vil ske en konkret vurdering af kvalifikationer i forhold til krav om energisyn under energieffektiviseringsdirektivet.

1.6. Akkreditering

DANAK bemærker i høringssvaret, at i henhold til forordning 765/2008 af 9. juli 2008 om krav til akkreditering og markedsovervågning, artikel 5, stk. 1 og artikel 2 (13) akkrediteres overensstemmelsesorganer og ikke enkelt personer.

DANAK foreslår derfor, at § 15, stk. 1, 1. sætning ændres, så henvisningen til ”akkrediterede eksperter” fjernes og der alene henvises til kvalificerede eksperter.

Energistyrelsens bemærkninger

Høringssvaret har givet anledning til, at § 15, stk. 1, 1. sætning, ændres som foreslået af DANAK.

Høringssvaret har endvidere givet anledning til at § 16, nr. 3, ændres til: 3) Krav til eksperter, der sikrer nødvendige kvalifikationer og uafhængighed og der indsættes 4) Omfang og indhold til akkrediterings – og certificeringsordninger.

1.7. Energispareindsats.

Dansk Gasteknisk Center A/S (DGC) bemærker, at der i de almindelige bemærkninger til lovforslaget anføres, at ”der overvejes flere muligheder for at fremme, at energisyn kan skabe bedre grundlag for elselskabernes energispareindsats”. DGC påpeger, at det vel også gælder for de andre energiforsyningsselskabers (gas- og fjernvarme) energispareindsats?

Energistyrelsens bemærkninger

Høringsvaret har givet anledning til, at de almindelige bemærkninger revideres i overensstemmelse med DGC's hørings svar.

2. Energieffektiv opvarmning og køling

2.1. Generelt

Dansk Gartneri opfordrer til, at man undlader at indføre den påtænkte godkendelsesordning for industrielle energianlæg.

Energistyrelsens bemærkninger

Indførelse af godkendelsesproceduren for industrianlæg er påkrævet af EU-ret. Det er derfor ikke muligt at undlade indførelse af proceduren. Der vil ikke blive indført mere eller skarpere krav end direktivet kræver. Godkendelsesproceduren gælder alene industrianlæg med en indfyret termisk effekt på over 20 MW. Mindre anlæg vil således stadig kunne etableres uden projektgodkendelse.

2.2. Cost-benefit-analyse

CO-industri finder, at cost-benefit-analyse for varme/køling skal medtage mulighederne for at udvikle hele genanvendelsessystemer mellem flere virksomheder indbyrdes i lokalområdet.

Dansk Gartneri mener, at lovforslaget indeholder overimplementering i og med, at det foreslås, at klima-, energi- og bygningsministeren bemyndiges til at inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn. Det giver bedre mening at etablere rammevilkår, der sikrer overensstemmelse mellem selskabsøkonomiske og samfundsøkonomiske interesser.

Vedvarende Energi mener, at reglerne om cost-benefit-analyse ikke skal bremse udnyttelsen af kraftvarme og fjernvarme. Det må antages, at anlæggene kun bliver opstillet, hvis de samlet set har en positiv selskabsøkonomi for de investerende selskaber.

Landbrug & Fødevarer finder det afgørende, at det danske regelsæt ikke går videre end minimumskravene i direktivet. Det samme synspunkt har organisationen i forhold til godkendelse af kollektive varmforsyningsanlæg, hvor det anses, at kravet i forhold til selskabsøkonomi går et skridt videre end direktivets krav om cost-benefit-analyse.

Efter Danske Advokaters opfattelse kan der rejses spørgsmål, om den gældende danske ordning med et udelukkende samfundsøkonomisk krav er i overensstemmelse med energieffektivitetsdirektivets krav om en samlet cost-benefit-analyse. Organisationerne anbefaler derfor at udbygge de almindelige bemærkninger pkt. 7 med en mere detaljeret redegørelse for, hvorfor den finansielle analyse kan udelades ved projektgodkendelse af kollektive varmforsyningsanlæg.

Energistyrelsens bemærkninger

Energieffektivitetsdirektivets bestemmelser om fremme af effektiv opvarmning og køling har til formål at sikre bedre udnyttelse af overskudsvarme. Cost-benefit-analysen baseret på energieffektivitetsdirektivet tages derfor udgangspunkt i at sammenligne det ønskede projekt

med et scenarium, hvor der udnyttes overskudsvarme fra industrianlæg eller leveres overskudsvarme til fjernvarmenettet. For ikke at overimplementere, vil der ikke stilles krav om videregående cost-benefit-analyser.

Energieffektivitetsdirektivet indeholder minimumskrav og er derfor ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere foranstaltninger. Den gældende godkendelsesordning for kollektive varmforsyningsanlæg kan betragtes som en strengere foranstaltning, der bliver opretholdt. Den er strengere i den forstand, at kommunalbestyrelsen vil kunne give påbud om, at et projekt for kollektiv varmforsyning indrettes sådan, at der udnyttes eller anvendes overskudsvarme. Kommunalbestyrelsen kan gøre dette uden at tage hensyn til virksomhedens selskabsøkonomi, hvis projektet er det samfundsøkonomisk bedste projekt.

Efter energieffektivitetsdirektivets artikel 14, stk. 8, skal overskudsvarme udnyttes eller anvendes, hvis dette giver et cost-benefit-overskud. En cost-benefit-analyse indeholder efter bilag IX, del 2, udover en samfundsøkonomisk analyse også en finansiel analyse, der viser faktiske pengestrømme (investerings- og driftsbespareser m.v.) som følge af gennemførelse af projektet. I forhold til direktivets artikel 14, stk. 8, betyder dette, at en virksomhed ikke kan blive forpligtet til at udnytte eller anvende overskudsvarme, hvis dette selskabsøkonomisk set er for bekosteligt.

Kravet om udarbejdelse af en cost-benefit-analyse efter direktivet bliver indført for kraftværker med en eleffekt over 25 MW, industrianlæg og fjernkølingsanlæg, såfremt disse anlæg har indfyret termisk effekt på over 20 MW. Kraftvarmeværker med en eleffekt under 25 MW, fjernvarmenet og ren varmeproducerende anlæger kollektive varmforsyningsanlæg og omfattet af den gældende godkendelsesordning, som er fastlagt i projektbekendtgørelsen.

Efter projektbekendtgørelsens § 23, stk. 1, nr. 8 og 9, skal kollektive varmforsyningsanlæg til brug for projektgodkendelse udarbejde forskellige vurderinger af projektet, herunder brugerøkonomiske, samfundsøkonomiske og selskabsøkonomiske. Det derfor ikke korrekt, at en selskabsøkonomisk vurdering kan udelades.

Efter § 23, stk. 1, nr. 10, skal der til brug for projektgodkendelse desuden udarbejdes en samfundsøkonomisk analyse af relevante scenarier. Kommunalbestyrelsen vil efter de gældende regler kun have mulighed for at godkende projektet, hvis dette i sammenligning med mulige alternativer er det samfundsøkonomisk bedste projekt. I denne sidste vurdering spiller selskabsøkonomien således ikke nogen rolle, men systemet er indrettet således, at det må antages, at det projekt, der forelægges til godkendelse, også er det projekt, som virksomheden er interesseret i at gennemføre.

Hertil kan bemærkes, at princippet om god samfundsøkonomi er et grundlæggende princip i den danske varmforsyningslovgivning, som fremgår af varmforsyningslovens formålsbestemmelse. Desuden adskiller kollektive varmforsyningsanlæg sig fra de øvrige anlæg, der er omfattet af energieffektivitetsdirektivets artikel 14, stk. 5 (kraftværker, industrianlæg og fjernkølingsanlæg), idet de bliver etableret med varmforsyning som hovedformål. Det er således ikke et spørgsmål, om der skal leveres eller anvendes varme, som det kan være i forhold til anlæg, der bliver etableret til andre formål såsom elproduktion (kraftværker), procesformål (industrianlæg) eller køling (fjernkølingsanlæg). I forhold til artikel 14, stk. 8, vil der derfor

typisk ikke være tale om, at kollektive varmforsyningsanlæg, f.eks. de små kraft-varmeanlæg, skal forpligtes til at udnytte overskudsvarme fra elproduktionen. Varmeforsyning er deres hovedformål. Derimod vil kraftværker, industrianlæg og fjernkølingsanlæg kunne være interesseret i at gennemføre projektet uden levering/anvendelse af fjernvarme.

Derudover er kollektive varmforsyningsanlæg underlagt varmforsyningslovens prisregulering. Der må kun indregnes nødvendige omkostninger i varmeprisen. Kollektive varmforsyningsanlæg må ikke drives med fortjeneste for øje. Ved varmeplanlægning er selskabsøkonomien og brugerøkonomien derfor vigtige som udgangspunkt for planlægningen. Det skal være økonomisk interessant for forbrugere at skifte til den kollektive forsyning. En god selskabsøkonomi eller brugerøkonomi er således en forudsætning for projektets succes, men under denne forudsætning skal man efter den gældende regulering finde den samfundsøkonomiske bedste forsyning til området.

Fordi kollektive varmforsyningsanlæg har varmforsyning som hovedformål og er underlagt hvile i sig selv-princippet, er det i forhold til disse anlæg mindre relevant at tage hensyn til selskabsøkonomien, hvis man skal vurdere om projektet kan indrettes til at udnytte eller levere overskudsvarme, end det er i forhold anlæg, som drives med fortjeneste for øje og ikke har varmforsyning som hovedformål.

I anledning af Danske Advokaters hørings svar er der i de almindelige bemærkninger afsnit 1.3.2. og 7 nærmere redegjort for dette.

Med hensyn til Dansk Gartneris hørings svar, bemærker Energistyrelsen, at det netop er vigtigt, at ministeren kan tage hensyn til overordnede samfundsmæssige hensyn, idet der hermed henvises til, at ministeren kan inddrage selskabsøkonomiske hensyn i vurdering af projekter for f.eks. industrianlæg. Varmeforsyningslovens formålsbestemmelse kræver, at den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi fremmes. At der efter cost-benefit-analysen skal tages hensyn til både samfundsøkonomi og selskabsøkonomi, er således en afvigelse fra det princip, som er fastlagt i formålsbestemmelsen. Derfor er det nødvendigt, at ministeren kan inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn således, at der kan inddrages selskabsmæssige hensyn. De rammer, som er fastlagt i energieffektivitetsdirektivet og i lovforslaget, sikrer således en overensstemmelse mellem selskabsmæssige og samfundsmæssige interesser, som også Dansk Gartneri forestår.

Begrebet 'overordnede samfundsmæssige hensyn' er tidligere, ved ordningen for barneværkerne som opfølgning på energiaftalen af 22. marts 2012, anvendt til at muliggøre, at der kan inddrages brugerøkonomiske hensyn ved projektgodkendelse. På tilsvarende måde er samme begreb 'overordnede samfundsmæssige hensyn' anvendt i dette lovforslag til at muliggøre inddragelse af selskabsøkonomiske hensyn ved projektgodkendelse.

Energistyrelsen er enig med VedvarendeEnergi, at cost-benefit-analysen ikke må bremse udnyttelse af kraftvarme og fjernvarme. Projekter vil normalt kun blive forelagt til godkendelse, hvis de også er selskabsøkonomiske interessante. Krav om udarbejdelse af en cost-benefit-analyse vil blive påkrævet ved etablering eller ændring af kondensværker (elproducerende virksomheder uden varmeudnyttelse), industrianlæg og fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW. Der vil ikke blive ændret på de gældende regler for kraftvarmeanlæg og fjernvarmeanlæg.

3. Øvrige bemærkninger vedr. implementering af energieffektivitetsdirektivet

HOFOR har meddelt, at de støtter op om uddannelse af aktører og brugere af varme- og køle-systemer under punkterne om information, uddannelse og fremme af energitjenester i Energi-effektivitetsdirektivet. Ligeledes skal der fremmes frivillige mærkningsordninger som kan kortlægge energiforbrug på en optimal måde.

Dansk Energi mener det er vigtigt, at implementering af energieffektivitetsdirektivet sker under hensyntagen til at sikre, at virkemidlerne er omkostningseffektive på alle niveauer, således at de forskellige virkemidler konkurrerer og måles på den samlede effekt.

Energistyrelsens bemærkninger

Information, uddannelse og fremme af energitjenester er en væsentlig del af energieffektivitetsdirektivet. I forbindelse med den endelige implementering af direktivet vil der derfor også blive lagt fokus på information og uddannelse og ikke mindst fremme af energitjenester som følge af direktivets artikel 16 og 17.

Omkostningseffektivitet er en væsentlig del af EU's strategi for 2020. Det tilstræbes, at de igangsatte initiativer som følge af energieffektivitetsdirektivet er med til at fremme omkostningseffektivitet på alle niveauer, der fremmer bedre økonomi, konkurrenceevne og beskæftigelse.

Høringsvarene har ikke givet anledning til ændring af udkastet.

4. Kombineret produktion af varme og køling

4.1. Generelt

HOFOR finder, at fjernkølingsselskaber skal have samme rammer for at udnytte varme. Såvel el-, damp- eller varmtvandsdrevne varmepumper samt ATES-anlæg skal derfor kunne betragtes som et kollektivt varmforsyningsanlæg. HOFOR er i øvrigt af den opfattelse, at lov om fjernkøling også omfatter produktionsmetoder som elkompresorer, absorptionskølemaskiner drevet via damp og varmt vand udover den nævnte absorptionsvarmepumpe og frikøling.

DBDH finder, at lovforslaget begrænser teknologianvendelse og nævner herudover andre barrierer for fjernkøling. DBDH foreslår desuden, at nedsætte grænsen for kollektive varmforsyningsanlæg fra en varmekapacitet på 0,25 MW til 125 kW.

HMN Naturgas I/S har den umiddelbare opfattelse, at der bør ske en ensartet selskabsmæssig håndtering af de forskellige teknologier.

Dansk Energi og Branchefællesskab for Intelligent Energi mener, det er vigtigt, at der skabes incitament, der understøtter det Intelligente Energisystem således, at fjernkøling og fjernvarme på lige fod kan indgå som fleksibel ressource.

KL foreslår at udvide varmforsyningslovens § 1 således, at det fremgår, at lovens formål også omfatter fremme af den samfundsøkonomiske anvendelse af energi til køling og proces.

Dansk Affaldsforening vurderer, at det fremsatte forslag om kommuners mulighed for at varetage fjernkølingsvirksomhed umiddelbart virker stærkt indskrænkende. Hvis fjernkøling skal udskilles i et særskilt selskab, adskilt fra varmeaktiviteter, hvilken regulering er da gældende for virksomheden? Skal en sådan virksomhed følge lov nr. 548 om kommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder og kommuners og regioners deltagelse i selskaber?

Dansk Gasteknisk Center A/S påpeger, at samproduktion af varme og køling på samme fysiske anlæg også er mulig på visse typer af absorptionsvarmepumper.

Dansk Fjernvarme finder, at der skal gives mulighed for kommunegaranti til varmepumper, der producerer varme og køling.

Energistyrelsens bemærkninger

Det skal understreges, at dette lovforslag alene har til formål at implementere energieffektivitetsdirektivets krav i artikel 8 og 14 og at rette op på, at kommuner i dag ikke har mulighed for at producere køling ved anvendelse af en kompressionsvarmepumpe, mens udskillelseskravet i øvrigt står i vejen for anlæg til kombineret produktion af varme og køling. Med hensyn til artikel 14 vedrører lovforslaget implementering af kravet om, at visse virksomheder med potentiale for at levere eller udnytte overskudsvarme, skal underlægges krav om godkendelse, som sikrer, at de udarbejder en cost-benefit-analyse. Ved denne analyse vurderes det, om det kan betale sig at levere/udnytte overskudsvarme.

Udover disse cost-benefit-analyser på virksomhedsniveau, pålægger artikel 14 medlemsstaterne at foretage en national cost-benefit-analyse af bl.a. potentialet for fjernkøling. Energistyrelsen har sat denne analyse i gang. Analysen skal være færdig ved udgangen af 2015. Desuden er det fastlagt i regeringens vækstplan af oktober 2013, at mulighederne for at udnytte synergierne mellem fjernvarme og fjernkøling skal undersøges. Der foretages således et videre arbejde omkring fjernkøling, som vil kunne føre til yderligere ændringer af den gældende lovgivning.

Energistyrelsen finder ikke, at der er behov for ændring af varmforsyningslovens formålsbestemmelse. Lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningers opvarmning. Loven vil omfatte anlæg, der udover rumvarme også kan producere andre ydelser, såsom industrianlæg, der også producerer procesvarme, og varmepumper til samproduktion af varme og køling. Energistyrelsen finder ikke, at dette grundlæggende ændrer på lovens formål. Godkendelsesproceduren for industri- og fjernkølingsanlæg har til formål at fremme udnyttelse af overskudsvarme til opvarmning af bygninger, hvilket typisk er samfundsøkonomisk fornuftigt.

Energistyrelsen er enig i, at både absorptionsvarmepumper og kompressionsvarmepumper vil kunne producere varme og køling. Hvis et anlæg har til formål at producere både varme og køling, skal dette anlæg kunne betragtes som et kollektivt varmforsyningsanlæg, hvis det ellers opfylder de øvrige kriterier for det. Det betyder, at der skal være tale om varmelevering til rumopvarmning og varmt brugsvand, og at varmekapaciteten er over 0,25 MW. I så fald vil dette varmeproducerende anlæg anses som et kollektivt varmforsyningsanlæg. Dette gælder også, når anlægget samtidig har til formål at producere køling. Lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed.

Fordi anlæg til samproduktion af varme og køling producerer disse ydelser på ét fysisk anlæg, er det ikke hensigtsmæssigt, at ydelserne skal være selskabsmæssigt adskilt. Derfor vil der ikke længere være krav om selskabsmæssig adskillelse for disse samproduktionsanlæg, der fremover vil blive betragtet som kollektive varmforsyningsanlæg omfattet af varmforsyningsloven. Kravet om selskabsmæssig adskillelse for rent køleproducerende anlæg bliver ikke ophævet. Det er muligt at adskille disse anlæg selskabsmæssigt. Derfor opretholdes kravet, som har sin baggrund i et ønske om at holde køling, som er en kommerciel aktivitet, adskilt fra kommunens øvrige økonomi, og fra virksomhedens varmeaktiviteter således, at varmforbrydere ikke udsættes for unødigt risiko.

Det er efter de gældende regler ikke muligt at yde kommunal garanti til kølingsanlæg. Køling er en kommerciel aktivitet og baggrunden for begrænsningen er, at der ikke skal ske konkurrenceforvridning ved at kommuner engagere sig i kølingsvirksomhed. Dette gælder også for kølingsanlæg, der producerer køling sammen med varme. Kommuner har heller ikke en traditionel rolle på kølingsområdet, som de har på elområdet. Her har kommuner en hjemmel til at stille garanti til elvirksomhed i elforsyningsloven. Denne hjemmel er baseret på den historiske rolle kommuner har haft på området, som stammer fra en tid, hvor elområdet var et hvile i sig selv-område, ligesom varmesektoren er i dag.

Energistyrelsen ser i øvrigt ikke anledning til at nedsætte grænsen på 0,25 MW til 125 kW. Grænsen skal skelne det kollektive varmforsyningsanlæg fra individuelle opvarmningssystemer. Varmeforsyningslovens formål er at fremme den meste samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Anlæg af en vis størrelse kan også bidrage til dette formål. Derfor skal større individuelle anlæg såsom blokvarmecentraler, der egentlig ikke kan kvalificeres som et kollektivt anlæg, hvis de udelukkende anvendes til forsyning af egne bygninger eller et enkelt byggeri (en lukket kreds), alligevel projektgodkendes og vurderes samfundsøkonomisk.

Energistyrelsen er i øvrigt ikke enig i HOFOR's opfattelse, at den gældende lov om kommunal fjernkøling også omfatter elkompresorer. Det fremgår af den gældende lovs § 2, at der ved kommunalt fjernkølingsanlæg forstås en hel eller delvis kommunal virksomhed, der har til formål at levere køling til bygninger, og hvor produktionen af kølet vand primært sker ved brug af fjernvarme og frikøling. Dette udelukker produktion af køling ved anvendelse af el. Energistyrelsen har dog i anledning af høringssvarene ændret lov om fjernkøling således, at der ikke længere henvises til bestemte teknikker til at producere køling på. Kommuner vil dog kun have adgang til at udøve fjernkølingsvirksomhed, hvis der dermed kan opnås synergievinst med fjernvarme.

Energistyrelsen kan oplyse, at lov 548 ikke finder anvendelse. Lov 548 finder kun anvendelse, når der ikke i øvrigt i lovgivningen er hjemmel til, at kommuner eller regioner kan varetage opgaven, herunder i selskabsform. I dette tilfælde hjemler lov om kommunal fjernkøling, at opgaven varetages i selskabsform. Det er således fjernkølingsloven, der regulerer, hvad der gælder for disse selskaber.

4.2. Godkendelse af fjernkølingsanlæg

HOFOR og Københavns Kommune finder, at den projektgodkendende myndighed for fjernkølingsanlæg med en indfyret termisk effekt på under 20 MW skal være den kommune, hvor an-

lægget ønskes etableret, og ikke den kommune, der vil eje kølingsanlægget. Som absolut minimum skal den kommune, der påvirkes, være høringspart i en sag om projektgodkendelse.

Dansk Energi mener, det fremgår at høringsudkastet, at Energistyrelsen både skal lave samfundsøkonomiske analyse og cost-benefit analyse, og at det derfor i den kommende bekendtgørelse bør præciseres, hvordan disse to analyser vurderes i forhold til hinanden i tilfælde af uens vurderinger.

KL mener, at det kan være selskabs- og samfundsøkonomisk fordelagtigt at levere køling til andre formål end til bygninger, og at kommunale fjernkølingsanlæg derfor bør kunne levere køling til andre formål.

Dansk Fjernvarme finder, at der savnes en stillingtagen til, om anlæg over 20 MW, der leverer køling til industrielle formål, skal godkendes.

Energistyrelsens bemærkninger

Efter gældende regler har kommuner kun adgang til at engagere sig i fjernkølingsvirksomhed, hvis de ejer et fjernvarmeværk, der vil etablere og drive fjernkølingsanlægget. Anlægget skal i så fald godkendes af kommunalbestyrelsen. Af bemærkningerne fremgår det, at det er op til den enkelte kommune at beslutte, hvorvidt der skal etableres fjernkølingsanlæg og at lovforslaget derfor ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for kommuner.

Energistyrelsen har derfor fortolket reglerne sådan, at den projektgodkendende myndighed er den kommune, der ejer det fjernvarmeværk, der skal etablere fjernkølingsanlægget. Fordi det kun er i dette tilfælde, at kommunen selv kan beslutte, hvorvidt der etableres et anlæg. Det gælder ikke, hvis det er den kommune, hvor kølingsanlægget skal placeres, og derfor vurderer Energistyrelsen ikke, at det er denne kommune, der skal godkende kølingsprojektet, selv om det sagligt set giver god mening, at projektgodkendelse vil foregå i den kommune, hvor anlægget ønskes etableret.

Bemærkninger har givet anledning til at foreslå at ændre reglerne således, at den godkendende myndighed fremover vil være kommunalbestyrelsen af den kommune, hvor kølingsanlægget planlægges opført. Det er blevet drøftet med KL. Deter KL's umiddelbare vurdering, at ændringen vil medføre, at der ved nye anlæg flyttes udgifter mellem kommunerne, men at ændringen ikke samlet set vil medføre merudgifter for kommunerne i et omfang, der kræver DUT-kompensation. KL vil dog af proceduremæssige hensyn gerne holde fast i, at ændringen skal udsendes i DUT-høring. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det er mere hensigtsmæssigt at projektgodkendelse fremover vil foretages af den kommune, hvor projektet skal gennemføres. Dette vil blive fastlagt i en bekendtgørelse med hjemmel i § 5, stk. 2, i lov om fjernkøling. Bekendtgørelsen vil blive sendt i DUT-høring.

Energistyrelsen gør i øvrigt opmærksom på, at der efter etableringskravene i lov om fjernkøling ikke nødvendigvis skal ske en samfundsøkonomisk vurdering af projektet. Lov om fjernkøling kræver alene, at fjernkølingsprojektet fremmer en energieffektiv køling af bygninger.

Energistyrelsen er enig med KL i, at køling også kan anvendes til andre formål, f.eks. til køling af varer i en køledisk. Baggrunden for lov om fjernkøling har været at tillade kommunale fjernvarmeværker at udnytte synergieffekter med fjernvarme. Derfor er det i denne forbindelse

se ikke relevant, hvad kølingen skal anvendes til. Energistyrelsen mener derfor, at et fjernkølingsanlæg omfattet af lov om fjernkøling også bør kunne levere køling til andre formål. Dette er fastlagt i en ny definition af begrebet 'jernkølingsanlæg' og lovforslagets bemærkninger. Dermed er Dansk Fjernvarmes bemærkning om, at en stillingtagen hertil savnes, også imødekommet.

Godkendelse af fjernkølingsanlæg vil enten kræve udarbejdelse af en samfundsøkonomisk analyse eller af en cost-benefit-analyse, afhængig af om anlægget er omfattet af varmforsyningsloven og skal godkendes efter projektbekendtgørelsen eller af lov om fjernkøling og skal godkendes efter den nye bekendtgørelse for industrianlæg og fjernkølingsanlæg. Der skal således ikke udarbejdes to analyser efter forskellig metode.

Fjernkølingsanlæg, der kan betragtes som kollektive varmforsyningsanlæg, skal projektgodkendes efter varmforsyningsloven. Denne type af projektgodkendelse foretages af den kommune, hvor anlægget ønskes placeret, og efter en samfundsøkonomisk vurdering af projektet. Er fjernkølingsanlægget ikke et kollektivt varmforsyningsanlæg, men har det en indfyret termisk effekt på mere end 20 MW, skal det forelægges Energistyrelsen til godkendelse. I så fald vil der ske inddrages en cost-benefitanalyse i vurdering af projektet. Hvis et fjernkølingsanlæg hverken er omfattet af lov om fjernkøling eller lov om varmforsyning, skal det ikke projektgodkendes.

Det vil sige, at kommunalt ejede frikølingsanlæg og kommunalt ejede absorptionsanlæg under 20 MW, der ikke leverer rumvarme/varmt brugsvand, skal godkendes af den kommune, der vil eje anlægget. Der skal i så fald ikke udarbejdes en samfundsøkonomisk vurdering/analyse, men kommunen skal vurdere, om projektet fremmer en energieffektiv køling og udnytter synergieffekter med fjernvarme.

Fjernkølingsanlæg, der også producerer rumvarme/varmt brugsvand, skal godkendes efter varmforsyningsloven og projektbekendtgørelsen af den kommune, hvor anlægget ønskes etableret. Det gælder både private og kommunalt ejede anlæg. Der skal i så fald ske en samfundsøkonomisk vurdering af projektet efter den metode, som fremgår af Energistyrelsens vejledning herom.

Absorptionsanlæg med en indfyret effekt over 20 MW skal forelægges for Energistyrelsen til godkendelse, og herved vil der ske en cost-benefit-analyse efter den metode, der fremgår af energieffektivitetsdirektivets bilag IX, del 2. Ved indfyret termisk effekt forstås kun effekten af et brændsel, der tilføres kølingsanlægget. El betragtes ikke som brændsel, hvilket medfører, at kompressionsvarmepumper ikke skal godkendes efter energieffektivitetsdirektivets krav. Frikølingsanlæg har heller ikke en indfyret termisk effekt.

Privatejede frikølingsanlæg og absorptionsanlæg med en indfyret effekt under 20 MW er ikke underlagt krav om projektgodkendelse.

4.3. Samfundsøkonomien

HØFOR anser det for afgørende, at lovgivningen sikrer, at der sker en vurdering af samfundsmæssigt hensigtsmæssige løsninger i forbindelse med kombinerede kollektive varme- og køleanlæg under varmforsyningsloven. Sikres det ikke, må det forventes, at markedet vil re-

gulere og styre sin adfærd alene efter kortsigtet profit og suboptimering. Dette kunne medføre, at varmeenergien om sommeren skal tilkobles fjernvarmesystemet, hvor der i nogle tilfælde er overskudsvarme fra affaldsforbrændingsanlæg og solfangersystemer, og hvor energien ikke har den værdi, som en fast varmepris giver. HOFOR finder desuden, at Energistyrelsens efterfølgende skal have dokumentation for, at driften følger projektets forudsætninger ved projektgodkendelsen.

Energistyrelsens bemærkninger

Etablering og ændring af anlæg til produktion af både varme og køling skal projektgodkendes af kommunalbestyrelsen. Som led heri skal der udarbejdes en samfundsøkonomisk vurdering af projektet og analyse af relevante scenarier. Kommunalbestyrelsen vil kun kunne godkende projektet, hvis det ud fra en konkret vurdering er det samfundsøkonomisk bedste projekt. Er anlægget blevet etableret, vil driften af anlægget kunne indrettes efter markedsmæssige principper. Kommunalbestyrelsen vil dog kunne stille vilkår for godkendelsen. Desuden vil varme-/kølingsvirksomheden kunne indgå aftaler med kunder, som kan medføre leveringsforpligtelser. Endelig sætter prisreguleringen grænser for de omkostninger, der må indregnes i prisen for varmelevering fra anlægget. Priserne for levering af køling er dog ikke reguleret.

HOFOR bemærkninger angående den samfundsøkonomiske værdi af varme an forbruger om sommeren versus om vinteren tager Energistyrelsen til efterretning. Det vurderes dog umiddelbart ikke, at det er muligt at tage højde for det i beregningsforudsætningerne.

Der arbejdes i forbindelse med opdatering af den samfundsøkonomiske metodevejledning på, at driftsøkonomisk optimering skal spille en væsentlig rolle, når det gælder de dimensionerings- og driftsovervejelser, der lægges til grund i basisscenariet og de alternative projektscenarier. Dette sker for at sikre, at de varmeforsyningsalternativer, der indgår i projektvurderingen er i overensstemmelse med, hvordan anlæggene forventes at blive drevet i praksis.

4.4. Fordeling af omkostninger

HOFOR oplyser, at fordelingsnøglen for prisen for henholdsvis varme og køling sker ud fra en fastlagt fordelingsnøgle baseret på investeringen og den forventede leverance fra varmepumpen. HOFOR finder det afgørende, at varmepumpens driftsprofil inddrages.

DBDH ønsker, at fjernvarmeselskabet som investerer i en kompressionsvarmepumpe også har ret til at medtage omkostninger til at investere i fjernkølingens infrastruktur. Desuden foreslås det, at køleakkumuleringstank fremhæves specifikt som kollektivt varmeforsyningsanlæg.

Sekretariatet for Energitilsynet anfører, at det vil lette Energitilsynets behandling af sager om omkostningsfordeling til gavn for varmeproducenterne, hvis hjemlen til at fastsætte regler herom udnyttes. Sekretariatet henstiller, at bestemmelsen skal bemyndige til at fastsætte en fast fordeling af omkostninger, uden at der i enkeltafgørelser foretages det omfattende individuelle skøn, som er lovens hovedregel, og det derfor er vigtigt, at hjemlen er klar. Derfor foreslås, at det overvejes om ordet "eventuelle" skal udgå af lovteksten. Det understreges desuden, at estimeringen af ressourcebehov i Energitilsynet er forbundet med betydelig usikkerhed, og at det skal sikres, at Energitilsynet kan tilføres flere ressourcer, hvis forudsætninger ikke holder stik.

Dansk Fjernvarme finder, at det bør være muligt, at der hverken sker regnskabsmæssig eller selskabsmæssig opdeling af varme- og kølingsdelen i en varmepumpe, der leverer disse begge ydelser, hvis indtægterne fra køling modregnes i varmeprisen. Denne praksis er også tilladt for kraftvarmeværker.

Energistyrelsens bemærkninger

Klima-, energi- og bygningsministeren får som forslået mulighed for at fastsætte regler om fordeling af omkostninger på bl.a. anlæg til kombineret produktion af varme og køling. Disse regler vil blive fastlagt i en bekendtgørelse. Energistyrelsen vil inddrage HOFOR's og Sekretariatet for Energitilsynets bemærkninger om omkostningsfordelingen ved udarbejdelse af denne bekendtgørelse. Lovhjemlen er ændret i overensstemmelse med Sekretariatet for Energitilsynets forslag.

Energistyrelsen bemærker, at det fremgår af afsnit 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at gebyret kan justeres, afhængig af det ressourcebehov, der måtte være i Energitilsynet som følge af sager vedrørende omkostningsfordeling i anlæg til samproduktion af varme og køling.

Energistyrelsen understreger, at der kun vil kunne indregnes omkostninger til varmedelen i et kølingsanlæg i varmepriserne. Varmeforbrugerne vil således ikke kunne betale for køledelen i et anlæg, hverken for produktionsdelen, kølenet eller en køleakkumuleringstank.

Der er dog ikke noget til hinder for, at fjernvarmevirksomheder investerer i kølingsanlægget, hvis dette kan ske uden anvendelse af varmemidler. Det gælder både produktionsanlæg og net. Energistyrelsen finder, at fjernkølingsnet er omfattet af definitionen af et fjernkølingsanlæg i lov om fjernkøling. Det samme gælder for en køleakkumuleringstank. Det vil sige, at kommuner har mulighed for at investere i disse anlæg, hvis reglerne herfor overholdes. Private fjernvarmeværkers investeringer i anden virksomhed end varme reguleres ikke bortset fra, at der ikke vil kunne indregnes omkostninger hertil i varmepriserne.

Varmeforsyningsloven regulerer kun prisen for levering af varme fra et anlæg til kombineret produktion af varme og køling. Levering af køling sker på markedsvilkår, ligesom f.eks. levering af el fra et kraftvarmeanlæg sker på markedsvilkår. Energistyrelsen finder ikke, at der er grund til at fastsætte regler for levering af køling, herunder om priserne eller om hvem, der må leveres til. Energistyrelsen udelukker dog ikke, at det videre arbejde, der vil ske som opfølgning på vækstplanen, og den nationale analyse af kølingspotentialet, som foretages som implementering af energieffektivitetsdirektivet, vil kunne give anledning til fastsættelse af yderligere regler om køling.

Energistyrelsen bemærker, at små kraftvarmeværkernes mulighed for at føre ét regnskab under forudsætning af, at elindtægterne anvendes til at nedsætte varmepriserne, ikke er fastlagt i lovgivningen. Det er baseret på en praksis fra Energitilsynet. Det er Energitilsynet, der kan afgøre, om samme praksis kan gøre sig gældende for varmepumper med en kombineret produktion af varme og køling.

5. Øvrige bemærkninger

DBDH foreslår at ændre kraftvarmekravet i projektbekendtgørelsen således, at den ikke omfatter varmeproducerende anlæg, der ikke anvender brændsel.

KL finder det nødvendigt at ændre § 13 i projektbekendtgørelsen for at sikre, at kompressionsvarmepumper kan levere varme til et fjernvarmenet, der forsynes af et centralt kraftvarmeanlæg.

Dansk Fjernvarme gør opmærksom på, at § 13 i projektbekendtgørelsen er et problem i forhold til varmepumper, geotermi og indretningen af et fleksibelt fjernvarmesystem generelt, der matcher fremtidens udfordringer og store vind-andel af energiforsyningen.

HOFOR finder, at køling leveret fra en kompressionsvarmepumpe skal medtages i CO₂-udledingen for køling forholdsmæssigt i forhold til energiforbruget.

Energistyrelsens bemærkninger

Som opfølgning på energiaftalen af den 22. marts 2012 udarbejdes forskellige energianalyser. I disse analyser indgår også spørgsmålet om kraftvarmeværkernes rolle i det fremtidige energisystem. Spørgsmålet om eventuel ændring af kraftvarmekravet i projektbekendtgørelsen vil indgå i disse analyser og opfølgningen herpå.

Det fremgår af kvotelovens § 8, stk. 1, nr. 1, at forbrænding af brændsel i anlæg med en samlet nominel indfyret termisk effekt på mere end 20 MW undtagen i anlæg til forbrænding af farligt affald eller anlæg, der udelukkende har til formål at forbrænde kommunalt affald er omfattet af EU's kvoteordning. Da der ikke foregår en forbrænding af brændsel i varmepumper, er de ikke omfattet af EU's kvoteordning. Det bemærkes desuden, at en virksomhed kan købe oprindelsesgarantier som anført i VE-direktivets artikel 15 og derigennem dokumentere andelen af vedvarende energi i sit elforbrug. Det gælder også elforbrug til varmepumper.